

РЕШЕНИЕ

№ 5436

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9598** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез управителя П. Л., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220518006201-091-001/03.05.2019 г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и М. П. Б. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1200/11.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е ревизионен акт № Р-22220518006201-091-001/03.05.2019 г., в потвърдените с решението на Директора на Д„ОДОП“ части, с които са установени задължения по ЗДДС следствие недоказани ВОД и отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 538 329,16 лв. /главница/ и лихви за забава в общ размер на 92 507,46 лв.

Установените с РА задължения произтичат от:

1. Отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ в размер на 81 000 лв. по 5 фактури, издадени от [фирма], на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС за данъчни периоди м. 09.2017 г. и м. 10.2017 г., както и лихви за забава в общ размер на 12 641,31 лв.

2. Доначислен ДДС в размер на 457 329,16 лв., на основание чл. 86, във връзка с чл. 53 от ЗДДС върху декларирани вътреобщностни доставки /ВОД/ към А. S.R.O. - Ч. за данъчни периоди м. 05.2017 г. и от м. 07.2017 г. до м. 09.2017 г., както и лихва за

забава общо в размер на 79 855,82 лв.

3. За данъчен период м. 09.2018 г. не са извършени корекции на декларирания от жалбоподателя резултат по ЗДДС, но с РА са определени лихви за забава в общ размер на 10,33 лв., произтичащи от деклариран, но невнесен в срок данък.

В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, съставен при допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит се твърди, че предмет на доставките са стоки, които изцяло се влагат в дейността на дружеството, като за тяхното получаване са налице доказателства в счетоводството на жалбоподателя. Сочи се, че счетоводството на дружеството е водено редовно и като такова може да служи като доказателство за установяване на реалността на извършените доставки. Релевира се, че неустановяването на произхода на стоката, както и непълната документация относно предходни доставки не може да бъде довод и основание за отказване на правото на данъчен кредит, като навежда практика на ВАС в тази насока. Счита се, че доказателствата, разгледани в съвкупност водят до извод, че доставките са извършени, като в настоящия случай се установява, че доставчикът е предал стоките и същите са вложени в извършваната облагаема дейност. Относно начисления данък по непризнатия ВОД се твърди, че са представени изискуемите по ППЗДДС документи и е реализиран предвидения в закона фактически състав за признаване на извършените ВОД. Счита се, че твърденията на органите по приходите не се подкрепят от преки доказателства, а се основават на косвени предположения и догадки. Изразява се искане за отмяна на ревизионния акт в обжалваните части. Претендират се направените по делото разnosки съгласно представен списък.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. С., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение по подробни съображения развити в съдебно заседание и в решението на Директора на Д „ОДОП“. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220518006201-020-001 от 11.10.2018 г., връчена електронно на 19.10.2018 г., изменена със ЗИЗВР Р-22220518006201-020-002/14.01.2019 г. и ЗИЗВР № Р-22220518006201-020-003/18.02.2019 г., всичките издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С.. С цитираните заповеди е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2017 г. до 30.09.2018 г. За възлагане на ревизията издалият ЗВР орган по приходите е оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л.26-28 по делото/. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с разпоредбата на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия по електронен път на 19.10.2018 г. Срокът на ревизията е следвало да завърши до 19.03.2019 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ №

22220518006201-092-001/29.03.2019 г., връчен електронно на 01.04.2019 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу констатациите в РД, което е прието за неоснователно от ревизиращия орган.

Ревизионното производство приключва с РА № Р-22220518006201-091-001/03.05.2019 г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и М. П. Б. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 07.05.2019 г.

В законния срок ревизионният акт е обжалван изцяло по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП - С. с жалба с вх. № 53-06-4974/17.05.2019г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1043/23.05.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

В срокът по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ е постановил Решение № 1200/11.07.2019 г., с което ревизионният акт е изцяло потвърден в обжалваните части. Решението е връчено по електронен път на 15.07.2019 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че през ревизирания период жалбоподателят е извършвал продажби на едро на хранителни продукти, транспортни услуги, счетоводни услуги, товаро-разтоварни дейности, отдаване под наем на складови площи. Представено е удостоверение №6543/28.06.2017 г., издадено от Българската агенция за безопасност на храните /БАБХ/ за регистрация на обект в [населено място], [община], област В., за съхранение и търговия на едро с продукти от животински и неживотински произход.

Извършени са процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, подробно описани на стр. 2 и 3 от РД, който съгласно чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. На ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани доказателства, относими към доставките, получени от [фирма], както и доказателства за извършените ВОД към А. S.R.O. – Ч. В отговор са представени документи, подробно описани в констативната част на РД. С протокол №1241942/26.02.2019 г. са приобщени доказателства от данъчното досие на [фирма], съставляващи Протокол за извършена насрещна проверка №П-22220518196283-141-01/04.12.2018 г. и събраните в хода на проверката доказателства. С протокол №1241941/26.02.2019 г. са приобщени доказателства от данъчното досие на [фирма], събрани в хода на извършена насрещна проверка, приключила с протокол № П-22220418175175-141-001/31.10.2018 г.

С протокол №1269225/26.02.2019 г. са приобщени доказателства от данъчното досие на [фирма], съставляващи протокол за извършена проверка №П-02000217398114-073-001/15.12.2017 г. и събраните в хода на проверката доказателства. С протокол №1241943-26.02.2019 г. са присъединени доказателства, във връзка с направени запитвания от данъчната администрация на Ч. по реда на чл. 7 от Регламент (ЕО) 904/2010, в който са констатирани факти и обстоятелства от значение за контрагента А. S.R.O. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма] – транспортно дружество, извършващо транспорта по ВОД, и [фирма] – пряк доставчик на ревизираното дружество.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, ведно с писмени и веществени доказателства, касаещи удостоверяването на положените квалифицирани електронни подписи на РА, РД и всички ЗВР. От страна на жалбоподателя са представени в превод на български език опаковъчни листа,

сертификати за анализ, търговски идентификационни документи и потвърждения, касаещи декларираните ВОД към А. S.R.O. - Ч..

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице Г. А.. Вещото лице е работило по представените по делото доказателства, както и по допълнително представени след посещение на счетоводната компания, обслужваща жалбоподателя и неговите контрагенти. По силата на издадено съдебно удостоверение към доказателствата по делото са приети дневници за покупки и продажби, СД по ЗДДС и ГДД от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], които са прегледани и анализирани при изготвяне на експертизата. Всички документи по които е работило вещото лице, извън съдържащите се по делото, са представени от жалбоподателя и приети към доказателствения материал, като са обособени в Приложения №4, №5 и №6. Съдът кредитира приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице Г. А. като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените му задачи.

По делото е задължено трето неучастващо лице – Банка Д. да представи информация, кой е титулярът на банковите сметки в Д., от които са превеждани суми към жалбоподателя във връзка с декларираните ВОД. В отговор на поставените въпроси Банка Д. е отговорила, че титуляр на сочените сметки е [фирма] с рег. № CZ2882998, като упълномощени лица за разпореждане по сметките са Г. И. Г. и А. Б. М.. Към отговора са приложени пълномощните на цитираните лица и спесимени на подписите им.

По делото е задължено трето неучастващо лице – Н. Л. Д., в качеството му на собственик на А. S.R.O. да представи документи във връзка с регистрацията на чешкото дружество, договор и кореспонденция с [фирма] и документи за притежавани складове на територията на Чешката Република, както и документи за последваща реализация на стоките, получени по ВОД от жалбоподателя. Изпратеното съобщение се е върнало в цялост с отбелязване, че по сведения на Е. А. – тъща на Н. Д., същият живее и работи в Германия и няма офис или служители на адреса, на които да бъде връчено съобщението.

Въз основа на всички приети по делото доказателства и констатациите на вещото лице, се установява следното:

1. Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит

С РА на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 81 000 лв. за данъчни периоди м. 09.2017 г. и м. 10.2017 г. по 5 бр. фактури, цитирани на стр. 17 от РД с предмет палмова мазнина, палмов олеин, масло и др., издадени от [фирма].

На цитирания доставчик е извършена насрещна проверка, в резултат на която са представени копия от фактури за продажба и приемо-предавателни протоколи, издадени на жалбоподателя, фактури от предходен доставчик [фирма], обратна ведомост, хронологична сметка 304 „Стоки“ и подсметка 3042 „Стоки на склад“, аналитична справка на сметка 7023 „Приходи от продажба на стоки“, Удостоверение за регистрация на обект за търговия на едро с храни, Договор за наем на склад с жалбоподателя, споразумение за прихващане на задължения по издадените фактури, справка „стоков поток“ и писмени обяснения.

Към всяка процесна фактура, издадена от [фирма] е представен приемо-предвателен протокол, с който са предадени съответните стоки по вид и количество на

жалбоподателя. В подробен табличен вид на стр. 9, 10 и 11 от ССЕ вешото лице е описало съпътстващите приемо-предавателни протоколи към всяка процесна фактура. Видно от съдържанието им е налице съответствие между предадените и фактурираните количества.

Съгласно приложеното обяснение от управителя на [фирма], в дружеството няма назначени лица по трудов договор. Посочено е, че доставчикът не разполага с банкова сметка, поради което разплащанията се извършват в брой или чрез прихващане.

В тази връзка е представено споразумение за прихващане, съгласно което дължимите от [фирма] суми за получените стоки са прихванати със задължение на [фирма] към [фирма], съгласно договор за продажба на акции.

Относно транспорта на стоките, в представеното писмено обяснение от управителя на [фирма] е посочено, че заедно с [фирма] ползват обща складова база и логистика в [населено място], поради което няма необходимост от транспорт.

В доказателство на изложеното е представен договор за наем от 27.06.2017 г., сключен между [фирма] в качеството на наемодател и [фирма] в качеството на наемател, по силата на който наемодателят предоставя на наемателя за временно и възмездно ползване следния недвижим имот: до 150 м от Склад № 1 и Склад № 3, находящи се в [населено място], общ. А., Стопански двор.

Липсват доказателства относно транспортиране на стоките от склада на предходния доставчик [фирма] до склада на [фирма], както и не са представени доказателства за начина на разплащане между [фирма] и предходния му доставчик [фирма] с оглед декларираното обстоятелство, че [фирма] не разполага с банкова сметка.

Относно произхода на стоките, са представени фактури, издадени от предходен доставчик [фирма], подробно цитирани на стр. 12 от РД, към които са приложени следните доказателства:

Съгласно фактура № 229/28.06.2017 г., издадена от [фирма], предмет на доставка са 117 600 кг. палмова мазнина. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 28.06.2017 г., подписан между Д. Н., управител на [фирма] и Несет О., управител на [фирма] в качеството на купувач. Съгласно протокола страните са удостоверили предаването и приемането на 117600 кг. палмова мазнина.

Съгласно фактура № 237/17.07.2017 г. издадена от [фирма], предмет на доставка са 80 000 кг. палмова мазнина. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 17.07.2017 г., с който страните са удостоверили предаването и приемането на 80000 кг. палмова мазнина.

Съгласно фактура № 238/18.07.2017 г., издадена от [фирма], предмет на доставка са 70 000 кг. палмова мазнина. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 18.07.2017 г., с който страните са удостоверили предаването и приемането на 70000 кг. палмова мазнина.

Съгласно фактура № 239/20.07.2017 г., издадена от [фирма], предмет на доставка са 80 000 кг. палмова мазнина. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 20.07.2017 г., с който страните са удостоверили предаването и приемането на 80000 кг. палмова мазнина.

Органът по приходите е установил, че стоките по горепосочените фактури са продадени на [фирма], като [фирма] е издал фактури №1/29.06.2017 г., №2/29.06.2017 г., №3/11.07.2017 г., №4/14.07.2017 г. и №5/25.07.2017 г. В подробен табличен вид на стр. 14 и стр. 15 от РД е направена съпоставка между получените от [фирма] количества палмова мазнина и съответно продадените към [фирма], видно

от която цялото получено количество от [фирма] е продадено на [фирма] в месеци, които предхождат издадените процесни фактури от [фирма] към жалбоподателя.

Извършена е насрещна проверка на [фирма]. Ревизиращият екип подробно на стр. 12 и 13 от РД е анализирал всички издадени фактури от [фирма] към [фирма] ведно с придружаващите ги документи /договори за покупка и приемо-предавателни протоколи/, следствие на което е изведен извод, че фактурираните количества стоки към [фирма] изчерпват в пълен размер придобитите стоки по фактурите, издадени от [фирма] на [фирма].

Във връзка с разплащането между [фирма] и жалбоподателя е представен договор за продажба на акции, съгласно който [фирма] продава на [фирма] 5 000 обикновени акции с номинал от 100 щатски долара на „М. Жу Ш. К.“ - панамско дружество, регистрирано с фиш 720198, представляващи сумата от 1 876 836,00 лв., платима до 31.12.2018 г. В съответствие с условията на договора до 31.12.2018 г., продавачът следва да предаде на купувача или на посочена от него трета страна един или повече сертификати, съответстващи на броя на акциите. Представен е и договор от 01.06.2017 г. за покупко-продажба на акции от [фирма]. Органът по приходите е установил, че [фирма] и [фирма] са свързани лица по смисъла на §3, буква „Д“ от ДР на ДОПК, чрез Д. С. Н.. Установено е още, че акциите са заведени в счетоводството на ревизираното лице по сметка 226 „Финансови активи, обявени за продажба“.

В заключение на всичко гореизложено органите по приходите са извели извод, че стоките, предмет на извършените продажби от [фирма] към [фирма] и към жалбоподателя, имат един и същ произход – фактурите, издадени от [фирма]. Установено е още, че цитираните три дружества ползват една и съща складова база, поради което декларират, че не е необходим транспорт. Във връзка с декларираните доставки на палмова мазнина няма извършени ефективни разплащания между гореситраните дружества. С оглед на тези факти, приходните органи са приели, че липсва реалност на декларираните доставки на стоки с получател [фирма], тъй като в конкретния случай, стоките по фактури №229/28.06.2017 г., №237/17.06.2017 г., №238/18.06.2017 г., №239/18.07.2017 г., издадени от [фирма] към [фирма], са били вече продадени съгласно представени договори и приемо-предавателни протоколи от [фирма] на [фирма], поради което не могат да бъдат предмет на последващи доставки от [фирма] към [фирма]. Изложено е, че реалността на доставката не се доказва с получаване на фактура и осчетоводяването ѝ при получателя. Органите по приходите са приели, че жалбоподателят е знаел, че сделките, с които обосновава правото си на данъчен кредит, са част от злоупотреба, доколкото самият той е участвал при изготвяне на документите, използвал е фактури, които не отразяват реални доставки, като основание за приспадане на данъчен кредит и с тях е намалил задълженията си по ДДС. Предвид така направените изводи за липса на реално осъществени доставки от [фирма] към жалбоподателя, е направено заключението, че не са налице условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, за упражняване на право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 81 000,00 лв. по фактури: №7/04.09.2017 г., №8/08.09.2017 г., №9/11.09.2017 г., №10/13.09.2017 г. и №11/02.10.2017 г., издадени от [фирма]. По останалите издадени фактури от цитирания доставчик органът по приходите е признал правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя, като същите са извън предмета на делото.

От приетата по делото и неоспорена от страните ССЕ се установява, че процесните

фактури са включени в дневника за продажби на доставчика. Относно тяхното осчетоводяване вещото лице е посочило, че са взети счетоводни записвания по дебита на с/ка 304 „Стоки” (3042 „Стоки на склад”) с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) и по дебита на с/ка 453 „Разчети за ДДС” (45311 „Начислен данък за покупките”) с фактурирания ДДС, срещу кредитиране на с/ка 401 „Д.-тавчици” с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС). Видими са счетоводни записвания по дебита на с/ка 401 „Доставчици” срещу кредитиране на с/ка 501 „Каса в левове” във връзка с плащания в брой, както и счетоводно записване по дебита на с/ка 401 „Доставчици” срещу кредитиране на операционна с/ка 888 (за междинна кореспонденция м/у разчетни с/ки) във връзка със Споразумение за прихващане на разчети (задължения) между [фирма] и [фирма], към 31.12.2017г. Вещото лице е посочило, че подобно счетоводно записване е взимано и през 2018г. по Споразумение за прихващане от 2018г., като плащанията в брой и прихващанията взети заедно се явяват до размера на общата фактурна стойност по фактурите, издадени от [фирма] на [фирма].

Във връзка с фактурираните стоки от [фирма] към [фирма] вещото лице е установило, че е видима разлика в общия сбор на количествата по фактурите /2012490 кг./ спрямо осчетоводеното количество по счетоводни данни /1953590 кг./. Относно осчетоводяването на процесните фактури при [фирма] в експертизата се сочи, че според счетоводни данни от Аналитичен дневник и Главна книга на кореспондиращи с/ки при [фирма] по фактури, издадени на [фирма], са взети счетоводни записвания по кредита на с/ка 7023 „Приходи от продажби на стоки на едро” с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) и по кредита на с/ка 453 „Разчети за ДДС” (45321 „Начислен данък за продажбите”) с фактурирания ДДС, срещу дебитиране на с/ка 411 „Клиенти” с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС). Видими са и счетоводни записвания по кредита на с/ка 411 „Клиенти” срещу дебитиране на с/ка 501 „Каса в левове” във връзка с постъпления в брой, както и счетоводно записване по кредита на с/ка 411 „Клиенти” срещу дебитиране на операционна с/ка 888 по Споразумение за прихващане на задължения между [фирма] и [фирма].

2. Относно начислен ДДС по декларирани ВОД

С РА на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за данъчни периоди м.05.2017 г., м.07.2017 г., м.08.2017 г. и м.09.2017 г. е начислен ДДС в общ размер на 457 329,16 лв., както и са определени лихви за забава в общ размер на 79 855,82 лв. по декларирани вътреобщностни доставки /ВОД/ към А. S.R.O. – Ч. с VIN №CZ28829981. Установява се, че от ревизираното дружество са декларирани ВОД на стоки към чешкия контрагент А. S.R.O. с предмет калията, обезмаслено мляко, пицарино, моцарела и др. по 16 бр. фактури, подробно посочени на стр. 4 от РД.

Изпратено е запитване до Централно звено за връзка при ЦУ на НАП за предоставяне на информация, относно извършвани проверки със съмнения за участие на горепосоченото лице в схеми за данъчни измами. Получен е отговор, съгласно който при извършена проверка в Информационната система VIES, към 29.11.2018 г. са открити още шест асоциирани случаи, свързани със соченото чешко дружество, като получените отговори от извършени проверки на А. S.R.O са приобщени към административната преписка с протокол. От получените отговори по линия на обмена с Чешката данъчна администрация е констатирано, че чешкото дружество не съдейства на данъчните власти и не е осъществен контакт с него, не са подавани никакви данъчни и други документи, данъчните служители нямат информация за

контакти с дружеството, както и лица за контакт. Не са регистрирани банкови сметки за извършване на разплащания, свързани с упражняваната дейност, като данъчните служители разполагат с банкови извлечения от сметка с номер [ЕГН]/5500, която е закрыта на 11.04.2016 г. Посочено е, че последната справка-декларация по ДДС е подадена за данъчен период м. 12.2016 г. Данъчните органи са изпратили искане до А. S.R.O. да предостави обяснение за извършените придобивания на стоки от друга държава членка. Данъчно задълженото лице не е представило исканите документи, както и не е установило контакт с Чешката данъчна администрация. Констатирано е още, че седалището на А. S.R.O. е виртуален адрес и данъчната администрация не разполага с друг адрес или мястото на дейност. Поради гореизложеното данъчната администрация на Ч. не е представила исканите документи, като е посочено, че поведението на данъчнозадълженото лице е подозрително за данъчните органи и от 28.02.2017 г., дружеството е квалифицирано като „ненадежден данъкоплатец“. Отбелязано е, че управител на А. S.R.O. е български гражданин – Н. Л. Д. от [населено място], [улица], за когото е установено, че за периода, в който са декларирани ВОД, е работил на срочен трудов договор в [фирма], на длъжност „сезонен работник“.

В хода на ревизията във връзка със спорните ВОД от жалбоподателя са представени издадените към този контрагент фактури, ЧМР, packing list, trade identification document, analysis certificate, contracts, банкови документи за извършено плащане и справка за стокския поток. Допълнително в хода на съдебното производство част от цитираните документи, без договорите са представени в превод на български език.

В подробен табличен вид на стр. 36 и 37 от ССЕ вещото лице е описало издадените процесни фактури и съпътстващите ги документи. Установило е, че в повечето ЧМР като товарен пункт е посочен склада в [населено място], а в останалата част за товарен пункт се сочи [населено място]. Всички допълнително представени в превод на български език опаковъчни листа, сертификати за анализ и търговски идентификационни документи са издадени от [фирма]. В цитираните документи като производител е записан „Б.“ ЕГ – Германия, „В. пианин” - Л. и „Х. Полша”. По част от процесните фактури са приложени потвърждения за вътрешно-общностна доставка и търговски идентификационен документ, които изхождат от жалбоподателя и съдържат вид и тегло на стоката, произход, номер на камион и местоназначение – Ч.. Вещото лице е установило, че всички процесни фактури са отразени в дневниците за продажби на [фирма].

Органът по приходите констатирал, че съгласно представените договори на английски език, режимът на доставките е франко превозвача В., като транспортът по доставките е за сметка на чешкия контрагент.

В приложените ЧМР е записано, че мястото на товарене на стоката е склад, находящ се в [населено място]. След извършен преглед на представените ЧМР, органът по приходите е установил, че в част от тях като превозвач е вписано българското дружество [фирма]. На цитираното дружество е извършена насрещна проверка, в отговор на която са представени писмени обяснения от управителя, че за периода от 01.05.2017 г. до 31.12.2017 г. не е имал търговски взаимоотношения с [фирма] и няма сключени търговски договори за транспортни услуги с това дружество. Органите по приходите са извършили проверка в Информационната система на НАП и са установили, че за периода на деклариранияте от [фирма] ВОД, при които [фирма] е вписано в ЧМР като превозвач, са издадени фактури за транспортни услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС към А. S.R.O., подробно посочени на стр. 6 и стр. 7 от РД. [фирма] е

представило цитираните фактури за декларираните доставки на транспортни услуги към А. S.R.O, като в тях е документирано, че транспортът е извършван от П. до Прага. В хода на проверката, дружеството превозвач е извършило корекция на декларираните транспортни услуги към А. S.R.O. по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, като е „сторнирало“, издадените фактури и е подало справка декларация № 02002695938/01.06.2018 г. с протоколи по чл. 117 от ЗДДС за извършените транспортни услуги към А. S.R.O. В тази връзка приходният орган е изложил, че с действията си транспортното дружество фактически се отрича от извършване на доставките, като дори да се приеме, че [фирма] е декларирано, че е извършвало превози от [населено място] до [населено място], никъде не е упоменато, че дружеството е извършвало транспортиране на стоки от [населено място], където се намира складът на ревизираното дружество.

В тази връзка са изпратени Искания за извършване на действия от други контролни органи №P-22220518006201-032-001/07.01.2019 г. и №P-22220518006201-032-002/30.01.2019 г. до ГД „Гранична полиция“ и до Столична Дирекция Полиция, Сектор „Български документи за самоличност“, като е изискана информация относно извършени преминавания през ГКПП на вписаните товарни автомобили в представените ЧМР и придружителните документи за ВОД към А. S.R.O. В получен от МВР, Столична дирекция на вътрешните работи отговор е предоставена справка за преминаванията на посочените МПС, от която приходният орган е установил редица несъответствия между ЧМР и регистрираните от контролните гранични власти преминавания на товарните автомобили. Така например, съгласно ЧМР от 26.05.2017 г., превозът би следвало да е осъществен от товарен автомобил СВ4513 ВМ/С8037 ЕК, а същевременно органите по приходите са установили, че регистрационен номер СВ4513 ВМ отговаря на лек автомобил „Мерцедес МЛ 350“ и същият не е преминавал през ГКПП на тази дата. Констатирано е още, че този лек автомобил е собственост на [фирма] и е поставен под запор от ТД на НАП С.. Съгласно ЧМР от 01.08.2017 г., като превозвач е вписан U. T. – Полша и товарен автомобил ZDR18847/ZDR PY17. За този автомобил не са установени данни за регистрирани преминавания през ГКПП на Република България на посочената дата. Същите обстоятелства са констатирани и за товарни автомобили с регистрационни номера BWM01KR/BWM02TK и WOS22368/WOS2250.

Относно извършените плащания, са представени банкови извлечения, от които е видно, че преводите са правени от България от сметка в [фирма], по сметка в евро на [фирма] в [фирма].

Констатирано е още, че съгласно справката за „стоковия поток“ предходен доставчик на стоките е полското дружество С О. J. SR Z. с №PL30091601WE. Представени са фактури, издадени от полското дружество за м. 10.2016 г., м. 11.2016 г. и м. 12.2016 г., с предмет на доставките калията, обезмаслено мляко, пицарино, моцарела и др.

Въз основа на установеното ревизиращите органи са извели извод, че издадените фактури към А. S.R.O. нямат прехвърлително действие и сами по себе си не са доказателство за настъпване на данъчно събитие. Изложено е, че прилагането на нулева ставка за ВОД е допустимо само когато правото да се разпорежда като собственик със стоката е прехвърлено на получателя по доставката и стоката е изпратена или превозена в друга държава членка и в следствие на това изпращане или превозване, стоката е напуснала физически територията на страната. Прието е, че това обстоятелство не е безспорно доказано от ревизираното дружество, като не са

представени доказателства за наличие на обичайна търговска кореспонденция между страните, доказателства с кое лице е контактувано, за да се удостовери процеса на сключване на сделките, кое е лицето, представляващо получателя и т.н. Направено е заключение, че доставките по процесните фактури не са осъществени реално и за ревизираното лице не възникват основанията на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС за прилагане на нулева данъчна ставка. Ревизиращият екип е приел, че стоките са реализирани в България, тъй като са изписани от сметка 304 „Стоки“, но не са напуснали територията на страната, поради което доставките са облагаеми със ставка 20 на сто. Поради изложеното на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен данък за периода от 01.05.2017 г. до 31.05.2017 г. и за периода от 01.07.2017 до 30.09.2017 г., по издадените от жалбоподателя фактури към А. S.R.O. в общ размер на 457 329,15 лв., както и са начислени лихви за забава в общ размер на 79 855,82 лв.

От приетата по делото и неоспорена от страните ССЕ се установява, че процесните фактури са осчетоводени в счетоводство на жалбоподателя като са взети счетоводни записвания по кредита на с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки“ (7023 „Приходи от продажби на стоки на ед-ро“) срещу дебитиране на с/ка 411 „Клиенти“ с фактурната стойност. Със следващи счетоводни записвания е кредитирана с/ка 411 „Клиенти“ срещу дебитиране на с/ка 504 „Разплащателна сметка във валута“ (5042 У. Евро) във връзка с отчетени разплащания по фактурите по банков път. Според постъпилата от ТД на НАП данъчна и осигурителна информация, фактурите, издадени от [фирма] на А. S.r.o., са включени (отразени) в дневниците за продажби, респ. в СД по ЗДДС на [фирма] като доставки ВОД, за съответните данъчните периоди.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № Р-22220518006201-091-001/03.05.2019 г. е издаден от компетентни органи в кръга на определените им правомощия и в предвидената от закона форма, съгласно чл. 119, ал. 2 и чл. 120 ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифицирани електронни подписи на издателите им съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са били оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Атакуваният РА е издаден и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По приложението на материалния закон:

Законосъобразно на основание чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 81 000 лв. за данъчни периоди м. 09.2017 г. и м. 10.2017 г. по 5 бр. фактури, цитирани на стр. 17 от РД с предмет палмова мазнина и олеин, издадени от [фирма].

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

В процесния случай въпреки, че са представени фактури и приемо-предавателни протоколи, по делото не беше безспорно доказано, че [фирма] действително е разполагал с декларираните количества палмова мазнина, за да бъдат реализирани последващи облагаеми доставки към жалбоподателя. От представените доказателства по делото се установява, че в предходни месеци същите тези количества палмова мазнина са фактурирани от [фирма] и продадени на друго дружество /“А. К. 2000“/, съгласно представени договори и приемо-предавателни протоколи. На следващо място палмовата мазнина е идентифицирана само по количество и единична цена, без в сключените протоколи между жалбоподателя и доставчика да се съдържа друга информация, присъща за тази стока, като срок за годност, дата на производство, произход, сертификат за качество или някакви други показатели. Основателно

органът по приходите е изложил, че съобразно изискванията на Закона за храните следва да са налице декларации за съответствие на палмовата мазнина и олеина, като липсва информация за взети проби, нито е представен някакъв сертификат за качество на декларираните стоки. Няма данни и за реализирани последващи облагаеми доставки от страна на жалбоподателя с декларираните стоки. Наред с това органът по приходите е установил, че [фирма] и [фирма] ползват една и съща складова база, както и че стоките, предмет на извършените продажби от [фирма] към [фирма] и [фирма] имат един и същ произход по фактури, издадени от доставчик [фирма]. Освен обща складова база, по делото се установява, че [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] ползват и една и съща консултантска фирма, която води счетоводствата им, което допълнително улеснява изготвянето на справки, които удостоверяват движение на стоките. С оглед на всичко гореизложено и всички установени по делото факти, настоящата съдебна инстанция стига до извод за липса на реалност на декларираните доставки на палмова мазнина към жалбоподателя по горесцитираните фактури, издадени от [фирма], както и споделя извода на органа по приходите, че [фирма] е знаело, че сделките, с които обосновава правото си на данъчен кредит са част от злоупотреба, доколкото самото то е участвало при изготвяне на документите, използвало е фактури, които не отразяват реални доставки като основание за приспадане на данъчен кредит и намаляване на задълженията си по ДДС.

Предвид изложеното законосъобразно с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, в общ размер на 81 000,00 лв. по фактури: №7/04.09.2017 г., №8/08.09.2017 г. №9/11.09.2017 г., №10/13.09.2017 г. и №11/02.10.2017 г., издадени от [фирма].

Законосъобразно с РА на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен данък за периода от 01.05.2017 г. до 31.05.2017 г. и за периода от 01.07.2017 до 30.09.2017 г., по издадените от ревизираното лице фактури към А. S.R.O. в общ размер на 457 329,15 лв., както и са начислени лихви за забава в общ размер на 79 855,82 лв.

Въз основа на представените по делото доказателства се установява, че от страна на жалбоподателя са декларирани ВОД на стоки към чешкия контрагент А. S.R.O., като е уговорено транспортът да е за сметка на получателя.

Нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС определя, че ВОД на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика, регистрирано по този закон лице или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. За да се приеме, че е реализиран фактическия състав на цитираната разпоредба е необходимо да са налице следните условия: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистриран по ЗДДС в България, съответно получателят по доставката да е регистриран за целите на ДДС в друга държава, членка на общността, и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка.

Документите, удостоверяващи извършването на ВОД, според чл. 53, ал. 2 от закона, са посочените в чл. 45, т. 1 и т. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, като това са: документ за доставката, представляващ фактура за доставката, в която се посочва идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран /чл. 45, т. 1, б. "а" от ППЗДДС/, както и

документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка /чл. 45, т. 2, б. "а" и "б." от ППЗДДС/, а именно: транспортен документ удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика/ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя. В писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

В случая не се спори, че към датата на документирани на доставката "А. s.r.o." е регистрирано за целите на ДДС лице в Ч., и че жалбоподателят е издал фактури за доставката, в която е посочен идентификационния номер по ДДС на получателя. Спорът е доколко представените от лицето документи отговарят на изискванията на чл. 45 от ППЗДДС.

С оглед твърдението на жалбоподателя, че транспортът е за сметка на получателя, разглежданият случай попада в приложното поле на б. "а" от чл. 45, т. 2 от ППЗДДС. Тази правна норма свързва доказването на изпращането или транспортирането на стоките с представяне на: "транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка" и това са случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя.

В процесния случай се установява от извършения обмен на информация с Чешката данъчна администрация, че А. S.R.O. не е декларирало вътреобщностни придобивания, не е начислило данък и не е подало съответните справки декларации. Чешкото дружество не е представило исканите документи, както и не е установило контакт с Чешката данъчна администрация. Наред с това е констатирано, че седалището на А. S.R.O. е „виртуален адрес“ и данъчната администрация не разполага с друг адрес, нито е запозната с мястото на дейност. Управителят на А. S.R.O. е български гражданин - Н. Л. Д., като за периода на декларираните ВОД същият работи на срочен трудов договор в [фирма], на длъжност „сезонен работник“. Направено е заключение от страна на Чешката данъчна администрация, че поведението на данъчнозадълженото лице е подозрително и от 28.02.2017 г. дружеството е определено като „ненадежден данъкоплатец“. Не на последно място следва да се посочи и факта, че видно от представените банкови извлечения плащането по декларираните ВОД е наредено от България, като видно от получената информация от Чешката данъчна администрация, А. S.R.O. няма активна банкова сметка след 11.04.2016 г. В хода на настоящото съдебно производство беше извършен повторен опит да се установи връзка със собственика на А., който е български гражданин, но по данни на неговата тъща, същият живее и работи в Германия и няма офис или служители на адреса, на които да бъде връчено съобщението на съда.

Представените от жалбоподателя фактури /инвойси/ не могат да бъдат приети, като сигурно доказателство за реално извършена вътреобщностна доставка към чешкия търговец, тъй като не съдържат необходимата информация за индивидуализация на предмета на доставката и датата на реализацията на главната престация, нито данни за

действителното пристигане на стоката на територията на Ч..

Липсва представен договор в превод на български език, от който да се установят договореностите между страните във връзка с извършените доставки.

Въпреки, че към процесните фактури са приложени множество документи /опаковъчни листове, сертификати за анализ, търговски идентификационни документи, потвърждения/, от същите не може да бъде изведен безспорен извод, че удостоверяват реализацията на декларираните ВОД, тъй като всички те изхождат от жалбоподателя, като липсват първичните документи от производителите, регистри за складова наличност, сертификати за качество на храните, които се издават от органи на БАБХ, за да може настоящата съдебна инстанция да извърши съпоставка. Представените писмени потвърждения не съдържат в пълен обем изискуемата от чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС информация и по-конкретно - вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество, поради което настоящата съдебна инстанция счита, че същите не могат да се приемат като годен документ, удостоверяващ извършването на вътреобщностна доставка на стоки. Липсата на част от изискуемите реквизити в представените писмени потвърждения, съгласно изискването на разпоредбата чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС, дава основание на настоящия съдебен състав да не кредитира нито едно от тях като годно доказателство, от което да се установят факти и обстоятелства относими към предмета на спора и от значение за неговото решаване. Аналогични са изводите на съда и относно останалите представени в превод на български език документи /опаковъчни листове и сертификати за анализ/, тъй като всички те изхождат от името на жалбоподателя, а не от реалния производител на сочените стоки или съответните органи на БАХБ, за да може съдът да прецени тяхната достоверност.

На следващо място по делото не беше доказано извършеното транспортиране на стоките от територията на страната до територията на Ч., както и тяхното получаване от А. S.R.O. Съгласно справката, представена от Гранична полиция за преминаванията на МПС, не са установени данни МПС, посочени в ЧМР, да са преминавали границата на Република България на съответните дати. Още повече за част от посочените в ЧМР транспортни средства органът по приходите е установил, че те не са товарни, а леки автомобили, както и че не са собственост на сочения за превозвач [фирма]. Друг факт, водещ до извода, че транспорта не е реално осъществен от цитираното транспортното дружество е, че то е коригирало декларираните транспортни услуги към А. S.R.O., което означава, че документираните транспортни услуги не са извършени. Не на последно място следва да се посочи и факта, че след извършената насрещна проверка на [фирма], дружеството не е представило доказателства, потвърждаващи реалността на извършения транспорт, а коригираните фактури, издадени към А. S.R.O. във връзка със спорните ВОД документират доставка от П. до Прага, а не от склада на жалбоподателя, който се намира в [населено място], В.. С оглед установените факти следва извод, че не се доказва наличието на физическо движение на въпросните стоки между държавите членки, което е водеща предпоставка за признаването на извършените ВОД.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав споделя изводите на решаващия орган, че в ревизионното производство, [фирма] не е успяло да докаже реално осъществена вътреобщностна доставка, по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, тъй като

не са налице изискуемите документи за доказване на вътреобщностна доставка на стоки по смисъла на чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС. В случая след като не е удостоверено по безспорен начин транспортирането и получаването на стоките на територията на Ч., правилно и законосъобразно, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен данък за периода от 01.05.2017 г. до 31.05.2017 г. и за периода от 01.07.2017 до 30.09.2017 г., по издадените от ревизираното лице фактури към А. S.R.O. в общ размер на 457 329,15 лв., както и са начислени лихви за забава в общ размер на 79 855,82 лв.

В този смисъл е и Решение № 12660 от 26.09.2019 г. по ад. № 5509/2019 г. по описа на ВАС, което е постановено по сходен казус със същото чешко дружество.

Относно начислената за данъчен период м. 09.2018 г. лихва, произтичаща от деклариран, но невнесен в срок данък, в размер на 10,33 лв., в жалбата не са наведени никакви доводи по същество, нито са представени доказателства за заплащането им, с оглед на което настоящата съдебна инстанция приема, че същите са законосъобразно начислени с РА.

Изводите на органите по приходи не се опровергават от събраните в хода на съдебното производство доказателства и приетото и неоспорено от страните заключение на ССЕ. Константно в съдебната практика се приема, че притежаването на издадени фактури не удовлетворява изискването за пълно доказване на реалността на съответната доставка. Освен редовно водено счетоводство и създадените счетоводни документи, които като частни документи нямат обвързваща съда доказателствена сила, трябва от съвкупната преценка на целия събран по делото доказателствен материал да следва категоричен и несъмнен извод за реалност на доставките, какъвто в настоящия случай не може да бъде направен.

Изложеният анализ на установените по делото факти обуславя извод за неоснователност на жалбата.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 8838,37 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ДВ.бр.68 от 2020г.). По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град,първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22220518006201-091-001/03.05.2019 г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и М. П. Б. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1200/11.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП в частта, с която са установени задължения по ЗДДС следствие

недоказани ВОД и отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 538 329,16 лв. /главница/ и лихви за забава в общ размер на 92 507,46 лв.

ОСЪЖДА Е. Ф. 2000" Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 8838,37 (осем хиляди осемстотин тридесет и осем лева и 37 ст)лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: